यतः । पल्लवग्राहि पाण्डित्यं क्रयक्रीतं च मैथुनं ।
भोजनं च पराधीनं तिस्रः पुंसां विडम्बनाः ॥ १३१ ॥

अन्यच्च । रोगी चिरप्रवासी परान्नभोजी परावसथशायी ।
यज्जीवति तन्मरणं यन्मरणं सोऽस्य विश्रामः ॥ १३२ ॥

5 इत्यालोच्यापि तदन्नं लोभात् पुनर्ग्रहीतुं ग्रहमकरवं ।

तथा चोक्तं ।

लोभेन बुद्धिश्चलति लोभो जनयते तृषां ।
तृषार्त्तो दुःखमाप्नोति परत्रेह च मानवः ॥ १३३ ॥

ततोऽहं वीणाकर्णेन जर्जरवंशखण्डेन ताडितोऽचिन्तयं ।

10 धनलुब्धो ह्यसंतुष्टोऽनियतात्माजितेन्द्रियः ।
सर्वा एवापदस्तस्य यस्य तुष्टं न मानसं ॥ १३४ ॥

तथा च । सर्वाः संपत्तयस्तस्य संतुष्टं यस्य मानसं ।
उपानद्गूढपादस्य ननु चर्मावृतेव भूः ॥ १३५ ॥

अन्यच्च । संतोषामृततृप्तानां यत् सुखं शान्तचेतसां ।

15 कुतस्तद्धनलुब्धानामितश्चेतश्च धावतां ॥ १३६ ॥

किं च । तेनाधीतं श्रुतं तेन तेन सर्वमनुष्ठितं ।
येनाशाः पृष्ठतः कृत्वा नैराश्यमवलम्बितं ॥ १३७ ॥

अपि च । असेवितेश्वरद्वारमदृष्टविरहव्यथं ।
अनुत्कल्लीववचनं धन्यं कस्यापि जीवितं ॥ १३८ ॥

20 यतः । न योजनशतं दूरं वाह्यमानस्य तृष्णया ।
संतुष्टस्य करप्राप्तेऽप्यर्थे भवति नादरः ॥ १३९ ॥

तत् सर्वदावस्थोचितः कार्यपरिच्छेदः श्रेयान् ।